

Emina Čolović Kajević

PJESMA JEDNE LASTE

Izdavač:
Stihom govorim
www.stihomgovorim.com

Urednik knjige i recenzent:
Slobodan Zoran Obradović
stihomgovorim@gmail.com

Lektor:
Nataša Andrić

Tehnički dizajn:
Vaso Obradović, dipl.ing

Štampa: Grafokarton, Prijepolje

Tiraž: 500 komada

Emina Čolović Kajević

PJESMA JEDNE LASTE

2015. godine

*Ovu knjigu posvećujem svom rahmetli ocu **Mehmedinu Meši Čoloviću**. Pjesma **Moj oče** govori koliko je emocije, ljubavi i poštovanja bilo prisutno u meni tokom pisanja i koliko je jaka nostalgija za prošlim životom i životom u zavičaju, zato se i ova zbirka pjesama tako i zove – **Pjesma jedne laste**.*

RIJEČ UREDNIKA

Sreća, ljubav, izdaja... život, energija borba, trajanje i ženska stamenost, snaga da se bude ono što zaista jeste. Otpor podređenosti, tradicionalizmu i klišeju da je žena biće koje treba da sluša, a ne biće koje treba da se voli u svoj njenoj slobodi i pravu na sopstveni identitet. Biće sa pravom na san, onaj koji kad se dosanja daje snagu za više i bolje. Vječita zapitanost gdje je izvor ljudske sreće – tamo gdje je duša puna ili gdje ne muče materijalne brige? Tamo gdje počinju ili gdje se završavaju snovi?

Pjesnikinja na ova i još mnoga egzistencijalna pitanja želi da prizna, da odgovori sebi i čitaocima – kroz izraz njenih lirskih subjekata gdje tragati za srećom, kojim stazama ići – onim spoljnim, vrletnim, koje vijugaju u relacijama među ljudima, ali i onim unutar čovjeka.

Koloritom jezika svog zavičaja, savremenim izrazom i metaforama kojima se služi gradeći svoje pjesme, uspijeva da zadrži pažnju. Ritmikom i skladom kojom dišu njeni stihovi da donese prijatne trnutke u čitanju njenih pjesama... da dočara jedan svijet satkan od mladosti, čulnosti, čežnje – gradeći od čitave knjigu jednu pjesmu, ljubavnu.

Jesu li naši snovi i ljubav zapravo lastavičja gnijezda duše. Topla i meka koja je čine srećnom, ili je, pak, duša lastavica koja kada je bez „gnijezda“ bježi pred zimom,

drhti i leti pod tuđim nebom zaplašena, tražeći svoje proljeće.

Od mnogo je cvijeća, suza, ptica i otkucaja sazdana ova poezija da bi joj se moglo odoljeti. Sa mnogo je energije i unutrašnje snage ispisana ova poetska knjiga tako da je izuzetan doživljaj druženje sa njom.

Slobodan Zoran Obradović

NEŠTO ĆU TI REĆI

Priznaću ti nešto
na ovom listu papira.
Nešto, što nikad ti u lice
nijesam mogla reći.
Reći ću ti koliko se tuge i bola
krije u jednoj
lažnoj sreći.
Čitav život
tu sreću
gledaš,
a ni ne slutiš
da ona je
sva samo laž.
Da u njoj se krije
Sav moj bol, tuga i jad.
Nemoj nikad
nikome reći.
Nek ostane
Tajna
da čitav život
divio si se
Lažnoj sreći.

JOŠ UVIJEK MI BUDE ŽAO

Bila sam ti nekad mila,
da l' je kriva za to mladost?
Bila sam ti kao ptica
u kavezu tvoga svijeta,
drugima sam želja bila...
Ja voljela samo tebe
al' negdje si posustao
sačuvat' me nisi znao.
Pustio si da odletim.
Da li ti je bilo žao
što me nijesi zadržao?
Ja se često toga sjetim
i uvijek mi bude žao.

